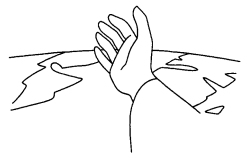

Nanebevstoupení Páně

Ježíš k nim přistoupil a promluvil: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte tedy, získejte za učedníky všechny národy, křtíte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal. Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa!“ (Mt 28,16-20)

Nanebevstoupení nás především učí, že si Ježíše nemůžeme přivlastňovat. Kristus uniká učedníkům, uniká také našemu majetnickému a egoistickému uchopení. Jestliže se takto vymyká našemu sevření, je to proto, aby nás přiměl uvěřit v jeho nový způsob přítomnosti. Nanebevstoupení nám odhaluje hluboký význam eucharistie. Ježíš už nemusí být po našem boku, protože chce být v nás. Už nemusí být naším společníkem na cestě, protože je naší silou jít. Už nemusí být přítelem, kterého můžeme políbit a dotknout se ho, protože se stává naším životem. Už nemusí být vidět, protože se stává naším pohledem. Už nemusí být naším přítelem, protože se stal naší silou milovat. Už nemusí být naším partnerem, protože se stal naším slovem, které je nám důvěrnější než my sami. Ježíš, který vystoupil na nebesa, nás pevně staví nohama na zem. Jsme nyní jeho jedinou přítomností mezi našimi bratry a sestrami. Přijměme radostné poslání, které nám bylo svěřeno. „Jděte do celého světa. Hlásejte radostnou zvěst všemu stvoření...“ (anonym)

Dnes náš Pán Ježíš Kristus vystupuje na nebesa, ať naše srdce stoupají s ním. Poslechněme, co nám říká apoštol: Vstali jste s Kristem. Hleďte tedy to, co je nahoře: tam je Kristus, sedící po Boží pravici. Cíl vašeho života je nahoře, ne na zemi. Tak jako on vystoupil, ale neodstoupil od nás, tak i my už jsme tam nahoře s ním, a přesto se na našich tělech ještě nenaplnilo to, co nám slíbil. (sv. Augustin)

Při četbě čtení ze dne Nanebevstoupení Páně se Loudalce vloudilo do mysli mnoho otázek. Rozhodla se s nimi tedy obrátit na odborníka. *Jean-Luc Moens je otcem sedmi dětí a mnohonásobným dědečkem. Téměř 30 let se věnuje evangelizaci v rámci komunity Emmanuel. Od roku 2007 je členem Papežské rady Cor Unum a v roce 2018 byl jmenován moderátorem CHARIS, nové mezinárodní služby Charismatické Obnovy.*

Loudalka: V dnešním Evangeliu Ježíš říká: „Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa!“ (Mt 28,20) Ale já ho přesto nikde nevidím ani neslyším...

Jean-Luc: Je pravda, že Ježíše nevidím. Jeho přítomnost je duchovní. Je přítomen v našich srdcích a žádá mě, abych v něj věřil. Když se o velikonočním večeru viditelně zjevil svým apoštolům, mohli ho vidět a dotknout se ho, ale Tomáš tam nebyl. Když se vrátil, ostatní mu řekli: „Viděli jsme Pána!“ A on odmítl uvěřit. Chtěl věřit jen tomu, co viděl. Dokonce řekl několik velmi silných slov: „Dokud nevidím na jeho ruku stopy po hřebecích a dokud nevloším do nich svůj prst a svou ruku do rány v jeho boku, neuvěřím.“ O týden později se Ježíš vrátil a Tomáš ho uviděl a dotkl se ho. Tentokrát zvolal: „Pán můj a Bůh můj!“ A Ježíš mu řekl toto slovo, které platí zvláště pro každého z nás: „Blahoslavení, kdo neviděli, a přesto uvěřili.“

My jsme ti, které Ježíš žádá, aby věřili, aniž by ho viděli, aby důvěřovali všem těm, kteří dosvědčili, že ho viděli, že se ho dotkli. Proto se o církvi říká, že se spoléhá na svědectví apoštolů. Řekli, co viděli, a raději zemřeli jako mučedníci, než aby se svého svědectví zřekli.

Na druhou stranu Ježíše mohu slyšet, a to různými způsoby: když čtu nebo poslouchám evangelium, když se modlím a naslouchám, jak promlouvá do mého srdce, když naslouchám knězi při mši svaté, když ke mně mluví o Bohu. **Správný způsob, jak naslouchat Ježíši, je mlčet a modlit se.** I když ušima nic neslyším, postupně objevím, že mě vede, že ke mně mluví skrze druhé, skrze události, skrze četbu životů svatých atd.

Loudalka: V prvním čtení Ježíš říká: „Vy budete pokřtěni Duchem svatým za několik málo dní.“ (Sk 1,5) Jaký smysl tedy má se modlit nověnu k Duchu svatému, když už jsem pokřtěná?

Jean-Luc: Jak velkou milostí je být pokřtěn! **V den křtu jsem se stal Božím dítětem, byly mi odpuštěny všechny hříchy, byl jsem osvobozen od prvotního hříchu a stal jsem se také příbytkem Ducha svatého.** Je tedy na místě otázka: Proč se modlit k Duchu svatému, když jsem ho už přijal?

Abychom to lépe pochopili, přiblížme si to trochu na následujícím příkladu. Křest je jako taková narozeninová oslava, na které dostanete spoustu dáreků, které ale zůstanou zabalené. Nepoužijete je. Máte všechno, ale je to k ničemu. V určitém okamžiku se pak musíte rozhodnout, že ty dárky vezmete, otevřete je a budete je používat a radovat se z nich! Stejně je to i s naším křtem. Je dobré prosit Pána o milost žít se všemi dary, které nám dal při křtu. Tedy se všemi milostmi, které můžeme užívat v každodenním životě. **Svatost křtu je tak velká, že nikdy nevyčerpáme všechny její milosti! Neotevíráme nikdy všechny ty dárky! Proto se můžeme rok co rok znovu a znovu modlit a prosit, abychom ze svého křtu mohli žít stále více!**

A jak poznáme ty, kdo žijí plně ze svého křtu? To jsou svatí! Prosit o život z Ducha svatého znamená vlastně modlit se, abychom se stali svatými. Kdo z nás může říct, že už je svatý? Věřte, svatými se stát můžeme: Duch svatý je ten, kdo z nás činí svaté, pokud ho o to prosíme.

Modlitební koutek

Drahý Otče, přijal jsi u sebe svého Syna Ježíše. Požehnaný jsi!

Ježíš chce, abychom světu ukázali radost z toho, že jsme Tebou milováni. Pomoz nám! Kéž je tvůj Duch s námi a v nás po všechny dny našeho života, jako je s Ježíšem, který žije na věky věků. Amen

Letniční horká čokoláda

Co budeme potřebovat: jeden šálek horkého mléka a jedna polévková lžice „Nutelly“ na osobu.

Vezměte si šálek horkého mléka. Ten představuje náš život, naše vztahy, činnosti, které rádi děláme, ty, které musíme dělat, radosti, zkoušky, které nás potkávají...

V den našeho křtu nám Bůh dal svou milost v hojnosti. (Vložte „přetékající“ lžičku Nutelly do hrnku s horkým mlékem.) On se nám daroval a přišel, aby v nás přebýval, Otec, Syn a Duch svatý. Toho dne jsme se stali Božími dětmi na věčnost, neodvolatelně.

Náš život se však nezměnil úplně... Naše potíže zůstaly pořád stejné, naše nedostatky přetrvávají a my stále zraňujeme své okolí...

Když se o Letnicích modlíme, aby Duch svatý vstoupil do našich srdcí (mícháme lžičkou „Nutellu“), je to pozvání Ducha svatého, aby přišel a změnil náš život. Znamená to dovolit mu, aby nás změnil, dovolit mu, aby obýval každý okamžik našich dnů. Když pozveme Ducha svatého do svého života, získá novou chuť, novou vůni. Dobrou chuť!

Hleděli upřeně k nebi za ním, jak odchází, a najednou vedle nich stáli dva muži v bělostných šatech a řekli: „Lidé z Galileje, proč tak stojíte a hledíte k nebi? Tento Ježíš, který byl vzat od vás do nebe, přijde zase právě tak, jak jste ho viděli, že odchází do nebe.“ (Sk 1,10-11)

Loudalčin vtip

První sobotu ve farnosti se nový farář rozhodl, že navštíví své nové farníky. Vše krásně odsýpalo, jedno milé setkání za druhým, až dorazil k nejmenovanému domu. V domě se svítilo a bylo zřejmé, že někdo je uvnitř, ale navzdory mnoha pokusům se knězi nikdo neozval. Po mnoha minutách strávených klepáním se náš milý kněz nakonec rozhodl zanechat za dveřmi svou vizitku, na kterou připsal: Kniha Zjevení 3,20. Druhý den po bohoslužbě, když počítal obětní dary, s překvapením našel svou vizitku, na které byla dopsaná poznámka: Genesis 3,10...

kniha Zjevení 3,20: „Hle, stojím u dveří a klepu. Kdo uslyší můj hlas a otevře dveře, k tomu vejdu a budu jíst u něho a on u mě.“ Genesis 3,10: „Slyšel jsem tvůj hlas v zahradě a bál jsem se, že jsem nahý, a proto jsem se skryl.“

